

STARPTAUTISKĀ JŪRNICĪBAS ORGANIZĀCIJA

ASAMBLEJA
28. sesija
Darba kārtības 10. punkts

A 28/Res.1070
2013. gada 10. decembris
Oriģināleksemplārs ANGLŪ
VALODĀ

Rezolūcija A.1070(28)

**Pieņemta 2013. gada 4. decembrī
(Darba kārtības 10. punkts)**

IMO INSTRUMENTU ĪSTENOŠANAS KODEKSS (III KODEKSS)

ASAMBLEJA,

ATSAUCOTIES uz Konvencijas par Starptautisko Jūrniecības organizāciju 15. panta j) punktu par Asamblejas funkcijām attiecībā uz noteikumiem un norādījumiem kuģošanas drošības un kuģu radītā jūras piesārņojuma novēršanas un kontroles jomā,

ATSAUCOTIES ARĪ uz to, ka rezolūcijā A.1018(26) tā apstiprināja termiņus un grafiku pasākumiem, kas nepieciešami, lai izskatītu un ieviestu institucionalizētu *IMO* dalībvalstu audita shēmu,

ATSAUCOTIES ARĪ uz to, ka ar rezolūciju A.1054(27) tā pieņēmusi 2011. gada *IMO* obligāto tiesību instrumentu īstenošanas kodeksu, kurā sniegti norādījumi par *IMO* tiesību instrumentu īstenošanu un piemērošanu un kurš veido pamatu Brīvprātīgajai *IMO* dalībvalstu audita shēmai, jo īpaši attiecībā uz auditējamo jomu identifikāciju,

ESOT INFORMĒTA par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības komisijas septītās sesijas (CSD 7) lūgumu izstrādāt pasākumus, lai nodrošinātu, ka karoga valstis pilnīgi piemēro *IMO* konvencijas un citas būtiskas konvencijas, kurām tās ir pievienojušās, lai visu karoga valstu kuģi atbilstu starptautiskajiem noteikumiem un standartiem,

ATZĪSTOT, ka attiecīgo starptautisko konvenciju puses ratifikācijas procesā ir apņēmušās pilnīgi izpildīt savus pienākumus un saistības, ko paredz konvencijas un citi tiesību instrumenti, kuriem tās ir pievienojušās,

ATKĀRTOTI APSTIPRINOT, ka valstīm ir pienākums ieviest pienācīgu un efektīvu sistēmu, lai kontrolētu kuģus, kas kuģo ar to karogu, un nodrošinātu, ka tie atbilst attiecīgajiem starptautiskajiem kuģošanas drošuma, drošības un jūras vides aizsardzības principiem un noteikumiem,

**SUSTAINABLE
DEVELOPMENT:**
IMO'S CONTRIBUTION
BEYOND RIO+20

**ILGTSPĒJĪGA ATTĪSTĪBA.
IMO IEGULDĪJUMS
PĒC RIO +20**

ATKĀRTOTI APSTIPRINOT ARĪ, ka ostas un piekrastes valstu statusā valstīm ir citas saistības un pienākumi, ko paredz piemērojamās starptautiskās tiesības kuģošanas drošuma, drošības un jūras vides aizsardzības jomā,

ŅEMOT VĒRĀ, ka, lai arī valstis var gūt noteiktu labumu, pievienojoties tiesību instrumentiem, kuru mērķis ir veicināt kuģošanas drošumu, drošību un novērst piesārņojumu no kuģiem, šā labuma pilnīga realizācija iespējama vienīgi tad, ja visas puses pilda attiecīgajos tiesību instrumentos noteiktās saistības,

ŅEMOT VĒRĀ ARĪ, ka jebkura tiesību instrumenta kopējā efektivitāte ir atkarīga cita starpā no tā, ka visas valstis:

- a) pievienojas visiem tiesību instrumentiem, kas attiecas uz kuģošanas drošumu, drošību un piesārņojuma novēršanu un kontroli;
- b) pilnīgi un efektīvi īsteno un piemēro šos tiesību instrumentus un
- c) atskaitās Organizācijai, ja tas ir nepieciešams,

VĒLOTIES arī turpmāk palīdzēt dalībvalstīm uzlabot to spējas un kopējos rezultātus, lai nodrošinātu atbilstību *IMO* tiesību instrumentiem, kuriem tās ir pievienojušās,

APZINOTIES grūtības, kas dažām dalībvalstīm var rasties visu to dažādo *IMO* tiesību instrumentu noteikumu pilnīgā izpildē, kuriem tās ir pievienojušās,

IEVĒROJOT nepieciešamību likvidēt visas šādas grūtības, ciktāl tas ir iespējams, un atgādinot, ka Organizācija šim nolūkam un mērķim ir izstrādājusi Integrēto tehniskās sadarbības programmu,

ŅEMOT VĒRĀ ARĪ, ka Kuģošanas drošības komiteja un Jūras vides aizsardzības komiteja ir izstrādājušas prasības, kas jāpieņem līgumslēdzējām valdībām, kuras ir pievienojušās attiecīgi 1974. gada Starptautiskajai konvencijai par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, 1988. gada Protokolam attiecībā uz 1966. gada Starptautisko konvenciju par kravas zīmi, 1973. gada Starptautiskajai konvencijai par kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu, kas grozīta ar 1978. gada protokolu, 1997. gada Protokolam, ar ko groza 1973. gada Starptautisko konvenciju par kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu, kura grozīta ar 1978. gada protokolu, un 1978. gada Starptautiskajai konvencijai par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem, un ka tādēļ 1. punktā minētā kodeksa izmantošana būs obligāta,

ATGĀDINOT ARĪ TO, ka tā ir ņēmusi vērā prasības, kas jāpieņem līgumslēdzējām valdībām, kuras pievienojušās 1966. gada Starptautiskajai konvencijai par kravas zīmi, 1969. gada Starptautiskajai konvencijai par kuģu tonnāžas noteikšanu un 1972. gada Konvencijai par starptautiskajiem noteikumiem kuģu sadursmju novēršanai jūrā, un ka arī tādēļ 1. punktā minētā kodeksa izmantošana būs obligāta,

IZSKATĪJUSI ieteikumus, ko pieņēmusi Jūras vides aizsardzības komiteja savā sešdesmit ceturtajā sesijā un Kuģošanas drošības komiteja savā deviņdesmit pirmajā sesijā,

-
1. PIENĒM *IMO* instrumentu īstenošanas kodeksu (III kodekss), kas izklāstīts šīs rezolūcijas pielikumā;
 2. LŪDZ Kuģošanas drošības komitejai un Jūras vides aizsardzības komitejai nodrošināt kodeksa pārskatīšanu un sadarbībā ar Padomi ierosināt Asamblejai tajā veicamos grozījumus, un
 3. ATSAUC rezolūciju A.1054(27) par 2011. gada *IMO* obligāto tiesību instrumentu īstenošanas kodeksu.

IMO INSTRUMENTU ĪSTENOŠANAS KODEKSS (III KODEKSS)

Saturs

1. DAĻA. VISPĀRĒJĀS PIEMĒROŠANAS JOMAS

Mērķis
Stratēģija
Vispārīga informācija
Darbības joma
Sākotnējās darbības
Informācijas sniegšana
Dokumentācija
Uzlabojumi

2. DAĻA. KAROGA VALSTIS

Īstenošana
Pilnvaru deleģēšana
Piemērošana
Karoga valsts inspektori
Karoga valsts izmeklēšanas darbības
Novērtēšana un pārskatīšana

3. DAĻA. PIEKRASTES VALSTIS

Īstenošana
Piemērošana
Novērtēšana un pārskatīšana

4. DAĻA. OSTAS VALSTIS

Īstenošana
Piemērošana
Novērtēšana un pārskatīšana

1. DAĻA. VISPĀRĒJĀS PIEMĒROŠANAS JOMAS

Mērķis

1. Šā kodeksa mērķis ir uzlabot vispārējo kuģošanas drošību un jūras vides aizsardzību un palīdzēt valstīm īstenot Organizācijas tiesību instrumentus.
2. Dažādas valstis apsvērs šo kodeksu atbilstīgi apstākļiem, kuros tās atrodas, un tām ir pienākums īstenot tikai tos tiesību instrumentus, kuriem tās ir pievienojušās kā līgumslēdzējas valdības vai puses. Ģeogrāfiskā novietojuma un apstākļu dēļ dažām valstīm var būt lielāka nozīme kā karoga valstij, nevis kā ostas valstij vai piekrastes valstij, turpretī citām valstīm var būt lielāka nozīme kā piekrastes valstij vai ostas valstij, nevis kā karoga valstij.

Stratēģija

3. Lai sasniegtu šā kodeksa mērķi, valstij ir ieteicams:
 - 1) izstrādāt vispārēju stratēģiju, lai nodrošinātu starptautisko pienākumu un saistību izpildi, ko tā uzņēmusies kā karoga valsts, ostas valsts un piekrastes valsts;
 - 2) izstrādāt metodoloģiju, lai uzraudzītu un novērtētu to, vai minētā stratēģija nodrošina būtisko obligāto starptautisko tiesību instrumentu efektīvu īstenošanu un piemērošanu; un
 - 3) pastāvīgi pārskatīt stratēģiju, lai sasniegtu, uzturētu un uzlabotu vispārējos organizatoriskos rezultātus un veiktspēju kā karoga, ostas un piekrastes valsts.

Vispārīga informācija

4. Saskaņā ar starptautisko līgumu un *IMO* konvenciju noteikumiem valstis ir atbildīgas par tādu likumu un noteikumu izsludināšanu un citu pasākumu veikšanu, kas var būt nepieciešami, lai nodrošinātu šo tiesību instrumentu pilnīgu piemērošanu un tādējādi nodrošinātu cilvēku dzīvības aizsardzību jūrā un jūras vides aizsardzību.
5. Veicot jūras vides piesārņošanas novēršanas, samazināšanas un kontroles pasākumus, valstīm jāīsteno tā, lai tieši vai netieši nepārnestu kaitējumu vai apdraudējumu no vienas zonas uz citu zonu un lai viena veida piesārņojumu nepārvērstu par cita veida piesārņojumu.

Darbības joma

6. Kodeksā apspriesti aspekti, kas nepieciešami līgumslēdzējai valdībai vai pusei, lai pilnīgi piemērotu to atbilstīgo starptautisko tiesību instrumentu noteikumus, kuriem tā ir pievienojusies kā līgumslēdzēja valdība vai puse, šādās jomās:
 - 1) cilvēku dzīvības aizsardzība uz jūras;
 - 2) kuģu radītā piesārņojuma novēršana;
 - 3) jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standarti;
 - 4) kravas zīmes;

5) kuģu tonnāžas noteikšana;

6) noteikumi attiecībā uz sadursmju novēršanu jūrā.

7. Politikas, tiesību aktu, saistīto noteikumu un administratīvo procedūru izstrādē, kas tiek veikta ar mērķi īstenot un piemērot valsts saistības un pienākumus, jāņem vērā un jāapsver šādas jomas:

1) jurisdikcija;

2) organizācija un pilnvaras;

3) likumi un noteikumi;

4) piemērojamo obligāto starptautisko tiesību instrumentu un noteikumu izsludināšana;

5) piemērošanas pasākumi;

6) kontroles, apsekošanas, inspekcijas, audita, pārbaudes, apstiprināšanas un sertificēšanas funkcijas;

7) atzīto organizāciju atlase, atzīšana, apstiprināšana, pilnvarošana un uzraudzība atbilstīgi attiecīgajam gadījumam un nominēto inspektoru atlase, atzīšana, apstiprināšana, pilnvarošana un uzraudzība;

8) izmeklēšanas pasākumi, par kuriem jāinformē Organizācija; un

9) atskaitīšanās Organizācijai un citām administrācijām.

Sākotnējās darbības

8. Ja attiecībā uz valsti stājas spēkā jauns vai grozīts Organizācijas tiesību instruments, šis valsts valdībai jāspēj īstenot un piemērot tā noteikumus, izmantojot atbilstīgus valsts tiesību aktus un nodrošinot nepieciešamo īstenošanas un piemērošanas infrastruktūru. Tas nozīmē, ka valsts valdībai:

1) jāspēj izsludināt tiesību aktus, kas nodrošina efektīvu jurisdikciju un kontroli administratīvajos, tehniskajos un sociālajos jautājumos attiecībā uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, un jo īpaši nodrošina juridisko pamatu vispārējām prasībām attiecībā uz reģistriem, kuģu inspekciju, drošības un piesārņojuma novēršanas tiesību aktiem, kas piemērojami attiecībā uz šādiem kuģiem, un saistīto noteikumu sagatavošanu;

2) jābūt juridiskajam pamatam piemērot tās likumus un noteikumus, tostarp īstenot saistītos izmeklēšanas procesus un kriminālprocesus; un

3) jābūt pieejamam pietiekamam personālam ar zināšanām jūrniecības jautājumos, kas spētu sniegt atbalstu nepieciešamo valsts tiesību aktu izplatīšanā un visu valsts pienākumu izpildē, tostarp informācijas sniegšanā atbilstīgi tam, kā to paredz attiecīgās konvencijas.

Informācijas sniegšana

9. Valstij ir jāsniedz visām iesaistītajām pusēm informācija par tās stratēģiju, kas minēta 3. punktā, tostarp informācija par tās tiesību aktiem.

Dokumentācija

10. Atbilstīgi attiecīgajam gadījumam ir jā sagatavo un jā uztur dokumentācija, lai nodrošinātu pierādījumus par atbilstību prasībām un par valsts efektīvu darbību. Dokumentācijai jābūt skaidrai, viegli identificējamai un pieejamai. Jāizstrādā dokumentēta procedūra, lai noteiktu kontroles mehānismus, kas nepieciešami dokumentācijas identificēšanai, glabāšanai, aizsardzībai, iegūšanai, glabāšanas laika noteikšanai un iznīcināšanai.

Uzlabojumi

11. Valstīm ir nepārtraukti jāuzlabo to pasākumu atbilstība, ar kuriem tiem īstenotas konvencijas un protokoli, kam tās ir pievienojušās. Uzlabojumi jāveic, precīzi un efektīvi piemērojot valsts tiesību aktus atbilstīgi attiecīgajam gadījumam un uzraugot atbilstību.

12. Valstij ir jāveicina tāda vide, kura sniedz iespējas uzlabot darbības rezultātus kuģošanas drošības un vides aizsardzības pasākumos, kas cita starpā var būt:

- 1) nepārtrauktas apmācības programmas attiecībā uz drošību un piesārņojuma novēršanu;
- 2) reģiona un valsts līmeņa mācības drošības un piesārņojuma novēršanas jautājumos, kurās iesaistīts plašs ar jūrniecību saistītu valsts, reģionālo un starptautisko organizāciju, kompāniju un jūrnieku spektrs; un
- 3) apbalvojumu un stimulējošu mehānismu izmantošana attiecībā uz kuģošanas kompānijām un jūrniekiem saistībā ar drošības un piesārņojuma novēršanas jautājumiem.

13. Turklāt valstij jāveic pasākumi, lai identificētu un likvidētu jebkuras neatbilstības cēloņus un novērstu to atkārtošanos, tostarp:

- 1) jāizskata un jāanalizē neatbilstības gadījumi;
- 2) jāīsteno nepieciešamie korektīvie pasākumi;
- 3) jāpārbauda īstenotie korektīvie pasākumi.

14. Turklāt valstij jānosaka pasākumi, kas nepieciešami, lai likvidētu iespējamās neatbilstības cēloņus un novērstu to atkārtošanos.

2. DAĻA. KAROGA VALSTIS

Īstenošana

15. Lai efektīvi izpildītu savus pienākumus un saistības, karoga valstīm ir:

- 1) jāīsteno politika, pieņemot valsts tiesību aktus un norādījumus, kas palīdzēs īstenot un piemērot visu to drošības un piesārņojuma novēršanas konvenciju un protokolu prasības, kuriem tās ir pievienojušās;

2) ja nepieciešams, jāsadala atbildība par pieņemto politikas pasākumu atjaunināšanu un pārskatīšanu starp savām administrācijām.

16. Karoga valstij jānosaka resursi un procesi, ar ko iespējams nodrošināt drošības un vides aizsardzības programmas pārvaldību, kurā jāietilpst vismaz šādiem elementiem:

1) administratīvie norādījumi par piemērojamo starptautisko noteikumu īstenošanu un arī nepieciešamo skaidrojošo valsts noteikumu izstrādi un izplatīšanu, tostarp par tādas klasificēšanas sabiedrības izdotajiem sertifikātiem, kuru karoga valsts atzīst saskaņā ar SOLAS XI-1/1. noteikumu, un par to, kādu sertifikātu karoga valsts pieprasa kā apliecinājumu konstrukcijas, mehānikas, elektroapgādes un/vai citu tādu starptautisko konvenciju prasību izpildei, kurām karoga valsts ir pievienojusies, vai karoga valsts noteikumos iekļautas prasības to izpildei;

2) atbilstība piemērojamo starptautisko tiesību instrumentu prasībām, izmantojot audita un inspekcijas programmu, kas neatkarīga no jebkādām administratīvām struktūrām, kuras izdod nepieciešamos sertifikātus un attiecīgo dokumentāciju, un/vai no jebkuras citas vienības, kuru valsts pilnvarojusi izsniegt nepieciešamos sertifikātus un dokumentāciju;

3) atbilstība prasībām, kas saistītas ar jūrnieku sagatavošanas, sertifikēšanas un sardzes pildīšanas standartiem. Cita starpā tas ietver:

1) jūrnieku sagatavošanu, novērtēšanu un sertifikāciju,

2) sertifikātus un apstiprinājumus, kas precīzi atspoguļo jūrnieku prasmes, izmantojot atbilstošu terminoloģiju un terminus, kas ir identiski kuģim izdotā kuģa apkalpes minimālā sastāva dokumentā izmantotajiem terminiem,

3) neatkarīgu izmeklēšanu attiecībā uz paziņotu kļūmi, kas radusies valsts izdoto sertifikātu vai apstiprinājumu turētāju darbības vai bezdarbības rezultātā un tieši apdraud cilvēku dzīvību vai īpašumu jūrā vai jūras vidi,

4) valsts izdoto sertifikātu vai apstiprinājumu atsaukšanas, darbības pārtraukšanas vai atcelšanas kārtību, gadījumos, kad šādi sertifikāti un apstiprinājumi ir piešķirti un tas nepieciešams, lai novērstu krāpšanu,

5) administratīvie pasākumi, tostarp sagatavošanas, novērtēšanas un sertifikācijas pasākumi, ko veic citas valsts pārraudzībā, karoga valstij uzņemoties atbildību par tādu kuģu kapteiņu, virsnieku un citu jūrnieku kompetences nodrošināšanu, kuriem ir tiesības kuģot ar tās karogu.

4) negadījumu izmeklēšana un tādu gadījumu izskatīšana pienācīgā laikā, kuri saistīti ar kuģiem, kam konstatēti trūkumi;

5) norādījumu izstrāde, dokumentācija un sniegšana attiecībā uz prasībām, kas iekļautas attiecīgajos starptautiskajos tiesību instrumentos, atbilstīgi administrācijas prasībām.

17. Karoga valstij jānodrošina, ka kuģi, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, ir nodrošināti ar pietiekami lielu un efektīvu apkalpi, ņemot vērā būtiskos un spēkā esošos normatīvus, piemēram, Organizācijas pieņemtos Kuģa apkalpes minimālā sastāva principus.

Pilnvaru deleģēšana

18. Karoga valsts, kas pilnvarojusi atzītu organizāciju tās vārdā veikt apsekojumus, inspekcijas un auditus, izdot sertifikātus un dokumentus, marķēt kuģus un veikt citas likumīgas darbības, kas jāveic saskaņā ar Organizācijas konvencijām vai šīs valsts tiesību aktiem, regulē šādu pilnvaru piešķiršanu atbilstīgi piemērojamajām prasībām, kas noteiktas obligātajos starptautiskajos tiesību instrumentos, attiecībā vienīgi uz tiem kuģiem, kuriem piešķirtas tiesības kuģot ar attiecīgās valsts karogu, ar mērķi:

1) noteikt, vai pilnvarotajai organizācijai ir pienācīgi tehniskie, vadības un izpētes resursi, lai tā spētu veikt tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar attiecīgajos Organizācijas tiesību instrumentos noteiktajiem standartiem, kas jāievēro pilnvarotajām organizācijām, kuras darbojas administrāciju vārdā¹;

2) kā pamatu izmantot oficiālu rakstisku vienošanos starp administrāciju un atzīto organizāciju, kurā iekļauti vismaz tie elementi, kas noteikti attiecīgajos Organizācijas tiesību instrumentos² vai līdzvērtīgās juridiskās vienošanās, un kura var būt sagatavota, pamatojoties uz parauglīgumu, kas izstrādāts tādu atzītu organizāciju pilnvarošanai, kuras darbojas administrācijas vārdā³

3) izdot īpašas instrukcijas, kurās izklāstītas darbības, kas jāveic gadījumā, ja kuģis tiek atzīts par nepiemērotu ekspluatācijai jūrā, jo pastāv apdraudējums pašam kuģim vai uz tā esošajām personām, vai kuģis tiek atzīts par tādu, kas nepamatoti apdraud jūras vidi;

4) nodrošināt atzītai organizācijai visus atbilstošos valsts tiesību aktus un to skaidrojumus, ar kuriem tiek īstenoti konvenciju noteikumi, un vienīgi saistībā ar piemērošanu attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar šīs valsts karogu, norādīt, vai kādi administrācijas papildu standarti pārsniedz konvencijas prasības;

5) pieprasīt atzītajai organizācijai uzturēt dokumentāciju, kas nodrošinātu administrācijai datus, kuri tai nepieciešami, lai tā spētu palīdzēt interpretēt piemērojamajos starptautiskajos tiesību instrumentos noteiktās prasības.

19. Karoga valsts nedrīkst pilnvarot atzītās organizācijas attiecībā uz citiem kuģiem, kas nav kuģi, kuriem ir tiesības kuģot ar tās karogu, piemērot prasības, kas saistītas ar to klasifikācijas noteikumiem, prasībām, procedūrām vai citu likumīgu sertifikācijas procesu izpildi un pārsniedz konvencijas prasības un Organizācijas obligātos tiesību instrumentus.

20. Karoga valstij ir jāizveido pārraudzības programma, kurai būtu piešķirti pietiekami līdzekļi atzītās organizācijas(-u) uzraudzībai un saziņai ar to, vai jāpiedalās šādā programmā, lai nodrošinātu tās starptautisko saistību pilnīgu izpildi, īstenojot šādus pasākumus:

1) izmantojot tās tiesības veikt papildu apsekojumus, lai pārliecinātos par to, ka kuģi, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, faktiski ievēro piemērojamajos starptautiskajos tiesību instrumentos noteiktās prasības;

¹ Norādījumu par tādu organizāciju pilnvarošanu, kuras darbojas administrācijas vārdā [*Guidelines for the authorization of organizations acting on behalf of the Administration*], 1. papildinājums (rezolūcija A.739(18)).

² Norādījumu par tādu organizāciju pilnvarošanu, kuras darbojas administrācijas vārdā, 2. papildinājums (rezolūcija A.739(18)).

³ MSC/Circ.710-MEPC/Circ.307.

2) veicot papildu apsekojumus, ko tā uzskata par nepieciešamiem, lai pārliecinātos par to, ka kuģi, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, atbilst valsts prasībām, kuras noteiktas papildus obligātajām starptautiskajām prasībām;

3) nodrošinot personālu, kas pārzina karoga valsts un atzīto organizāciju noteikumus un spēj veikt atzīto organizāciju efektīvu uzraudzību.

21. Karoga valstij, kura ieceļ inspektoru(-us) apsekojumu, auditu un inspekciju veikšanai tās vārdā, šāda iecelšana attiecīgajā gadījumā jāregulē saskaņā ar norādījumiem, kas sniegti 18. punktā, jo īpaši tā 3. un 4. apakšpunktā.

Piemērošana

22. Karoga valstij jāveic visi pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka kuģi, kas ir tiesīgi kuģot ar tās karogu, un tās jurisdikcijā esošās struktūras un personas ievērotu starptautiskos noteikumus un standartus, tādējādi nodrošinot tās starptautisko saistību izpildi. Šādos pasākumos cita starpā jāietver:

1) aizliegums kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, kuģot, iekams šie kuģi nespēj doties jūrā atbilstīgi starptautisko noteikumu un standartu prasībām;

2) regulāra to kuģu inspekcija, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, lai pārbaudītu, vai kuģa un tā apkalpes faktiskais stāvoklis atbilst izsniegtajiem sertifikātiem;

3) inspektors, lai regulārajā inspekcijā, kas minēta iepriekš 2. apakšpunktā, pārliecinātos par to, ka kuģa apkalpē iekļautie jūrnieki pārzina:

1) savus pienākumus,

2) kuģa iekārtojumu, iekārtas, aprīkojumu un procedūras.

4) pasākums, ar ko nodrošina, ka kuģa komandas personālsastāvs kā vienots kopums spēj efektīvi saskaņot savu darbību ārkārtas situācijā un tādu funkciju izpildē, kas ir būtiskas drošībai vai piesārņojuma novēršanai vai mazināšanai;

5) atbilstošu sodu noteikšana valsts likumos un noteikumos, lai kuģus, kas tiesīgi kuģot ar tās karogu, atturētu no starptautisko noteikumu un standartu pārkāpšanas;

6) tiesvedības uzsākšana pēc izmeklēšanas pabeigšanas pret kuģi, kas tiesīgs kuģot ar tās karogu un pārkāpis starptautiskos noteikumus un standartus, neatkarīgi no tā, kur pārkāpums noticis;

7) atbilstošu sodu noteikšana valsts likumos un noteikumos, lai personas, kam izsniegti sertifikāti vai apstiprinājumi, pamatojoties uz tās pilnvarojumu, atturētu no starptautisko noteikumu un standartu pārkāpšanas;

8) tiesvedības uzsākšana pēc izmeklēšanas pabeigšanas pret personām, kam izsniegti sertifikāti vai apstiprinājumi un kas pārkāpušas starptautiskos noteikumus un standartus, neatkarīgi no tā, kur pārkāpums noticis.

23. Karoga valstij ir jāizstrādā un jāīsteno kontroles un uzraudzības programma atbilstīgi attiecīgajam gadījumam, lai:

- 1) nodrošinātu negadījumu ātru un vispusīgu izmeklēšanu, vajadzības gadījumā par to informējot arī Organizāciju;
- 2) nodrošinātu statistikas datu vākšanu, lai būtu iespējams veikt tendenču analīzi, kas nepieciešama problēmu jomu identifikācijai;
- 3) pienācīgā laikā reaģētu uz trūkumiem un iespējamajiem piesārņošanas starpgadījumiem, par kuriem paziņojušas ostas valstis vai piekrastes valstis.

24. Turklāt karoga valstij ir jānodrošina:

- 1) atbilstība piemērojamajiem starptautiskajiem tiesību instrumentiem, izmantojot valsts tiesību aktus;
- 2) atbilstošs daudzums kvalificētu darbinieku, lai īstenotu un piemērotu valsts tiesību aktus, kas minēti 15.1. apakšpunktā, tostarp darbinieki, kas veic izmeklēšanu un apsekojumus;
- 3) pietiekams daudzums kvalificētu karoga valsts darbinieku, kas izmeklē starpgadījumus, kad ostas valstis aizturējušas kuģi, kuram ir tiesības kuģot ar karoga valsts karogu;
- 4) pietiekams daudzums kvalificētu karoga valsts darbinieku, kas izmeklē starpgadījumus, kad ostas valstis ir apšaubījušas tāda sertifikāta vai apstiprinājuma derīgumu, kas, pamatojoties uz karoga valsts pilnvarojumu, izsniegts personai, vai šādas personas kompetenci;
- 5) karoga valsts inspektoru un izmeklētāju apmācība un darbību uzraudzība.

25. Ja karoga valsts ir informēta par to, ka ostas valsts ir aizturējusi kuģi, kas tiesīgs kuģot ar karoga valsts karogu, tā pārbauda, vai tiek veikti atbilstoši korektīvi pasākumi, lai nekavējoties nodrošinātu šāda kuģa atbilstību piemērojamajiem starptautiskajiem tiesību instrumentiem.

26. Karoga valsts vai atzīta organizācija, kas darbojas tās vārdā, izdod vai apstiprina starptautisku sertifikātu attiecībā uz kuģi vienīgi pēc tam, kad tā ir konstatējusi, ka kuģis atbilst visām piemērojamajām prasībām.

27. Karoga valsts izdod starptautisku kompetences sertifikātu vai apstiprinājumu personai vienīgi pēc tam, kad tā ir konstatējusi, ka šī persona atbilst visām piemērojamajām prasībām.

Karoga valsts inspektori

28. Karoga valstij jānosaka un jādokumentē visu to darbinieku pienākumi un pilnvaras, kuri vada, izpilda un pārbauda darbu, kas saistīts ar drošību un piesārņojuma novēršanu un ietekmē to, un šo darbinieku savstarpējā saistība.

29. Darbiniekiem, kas atbildīgi par apsekojumiem, inspekcijām un auditiem uz kuģiem un kompānijās, kas ietilpst attiecīgo obligāto starptautisko tiesību instrumentu darbības jomā, vai veic šādus apsekojumus, inspekcijas un auditus, jābūt vismaz:

1) atbilstošai kvalifikācijai, kas iegūta jūrniecības vai navigācijas iestādē, un atbilstīgam jūras cenzam sertificēta kuģa virsnieka amatā, kam ir vai ir bijis derīgs vadības līmeņa kompetences sertifikāts un kas ir saglabājis savas tehniskās zināšanas par kuģiem un to ekspluatāciju pēc kompetences sertifikāta saņemšanas, vai

2) karoga valsts atzītam akadēmiskajam grādam vai līdzvērtīgai kvalifikācijai, ko piešķirusi augstākās izglītības iestāde atbilstīgā inženierzinātņu vai zinātnes jomā;

3) inspektora akreditācijai, kas piešķirta oficiālā sagatavošanas programmā un nodrošina atbilstību tādām pašām inspektora pieredzes un kompetences standartam, kāds noteikts 29.1., 29.2. un 32. punktā.

30. Darbiniekiem, kas ir kvalificēti atbilstīgi tam, kā noteikts, 29.1. punktā, jābūt strādājušiem jūrā virsnieka amatā klāja vai mašintelpas komandā ne mazāk trīs gadus.

31. Darbiniekiem, kas kvalificēti atbilstīgi tam, kā noteikts 29.2. punktā, jābūt strādājušiem atbilstīgā amatā ne mazāk kā trīs gadus.

32. Turklāt darbiniekiem jābūt atbilstošām praktiskām un teorētiskām zināšanām par kuģiem, to ekspluatāciju un par attiecīgo valsts un starptautisko tiesību instrumentu noteikumiem, kas nepieciešamas, lai viņi spētu veikt karoga valsts inspektora pienākumus, un kas iegūtas dokumentētās apmācības programmās.

33. Citiem darbiniekiem, kas sniedz palīdzību šādu pienākumu izpildē, jābūt izglītotiem, apmācītiem un uzraudzītiem atbilstīgi uzdevumiem, ko viņi ir pilnvaroti veikt.

34. Iepriekšējo būtisko pieredzi attiecīgajā darbības jomā ieteicams uzskatīt par priekšrocību; gadījumā, ja iepriekšējas pieredzes nav, administrācijai jānodrošina atbilstoša apmācība konkrētajā jomā.

35. Karoga valstij ir jāievieš dokumentēta darbinieku kvalifikācijas un viņu zināšanu nepārtrauktas uzlabošanas sistēma atbilstīgi viņu darba pienākumiem, kurus viņi ir pilnvaroti veikt.

36. Atkarībā no veicamajiem pienākumiem kvalifikācijā jāietver šādi elementi:

1) zināšanas par piemērojamajiem starptautiskajiem un valsts noteikumiem attiecībā uz kuģiem, to kompānijām, apkalpēm, kravu un ekspluatāciju;

2) zināšanas par procedūrām, saskaņā ar kurām veic apsekojumu, sertifikāciju, kontroli, izmeklēšanas un uzraudzības funkcijas;

3) izpratne par kuģošanas drošībai un jūras vides aizsardzībai veltīto starptautisko un valsts tiesību instrumentu un ar tiem saistīto programmu mērķiem un uzdevumiem;

4) izpratne par iekšējiem un ārējiem procesiem uz kuģa un krastā;

5) profesionālā kompetence, kas nepieciešama, lai efektīvi īstenotu noteiktos uzdevumus;

6) drošības apsvērumu, tostarp personīgās drošības apsvērumu, pilnīga ņemšana vērā visos apstākļos;

7) apmācība par dažādu nepieciešamo uzdevumu izpildi un, vēlams, arī par novērtējamajām funkcijām vai pieredze šajos jautājumos.

37. Karoga valstij ir jāizdod inspektoram personas identitāti apliecinošs dokuments, kas viņam jāizmanto, kad viņš veic savus darba pienākumus.

Karoga valsts izmeklēšanas darbības

38. Kuģošanas drošības izmeklēšanas darbības jāveic neatkarīgiem un objektīviem izmeklētājiem, kuriem ir pienācīga kvalifikācija un zināšanas par jautājumiem, kas saistīti ar konkrēto negadījumu. Ievērojot jebkuru tādu vienošanos par to, kura valsts vai valstis būs kuģošanas drošības izmeklēšanas valsts(-is), karoga valstij jānodrošina kvalificēti izmeklētāji šajā saistībā neatkarīgi no vietas, kur noticis negadījums vai starpgadījums.

39. Karoga valstij ieteicams nodrošināt, ka izmeklētājiem ir zināšanas un praktiska pieredze jautājumos, kas saistīti ar viņu ierastajiem darba pienākumiem. Turklāt, lai palīdzētu izmeklētājiem izpildīt uzdevumus, kas neietilpst to ierastajos darba pienākumos, karoga valstīm ir ieteicams vajadzības gadījumā nodrošināt ērtu piekļuvi ekspertīzei šādās jomās:

- 1) navigācija un sadursmes novēršanas noteikumi;
- 2) karoga valsts noteikumi attiecībā uz kompetences sertifikātiem;
- 3) jūras piesārņojuma cēloņi;
- 4) intervēšanas paņēmieni;
- 5) pierādījumu vākšana; un
- 6) cilvēkfaktoru ietekmes novērtēšana.

40. Ieteicams izmeklēt katru nelaimes gadījumu, kurā cilvēki guvuši tādas miesas bojājumus, kas liedz viņiem veikt darba pienākumus vismaz 3 dienas, un katru nāves gadījumu, ko izraisījis negadījums darbā un negadījums uz karoga valsts kuģa, un šādas izmeklēšanas rezultāti jāpublisko.

41. Uz kuģiem notikuši negadījumi jāizmeklē un jāpaziņo saskaņā ar atbilstošajiem starptautiskajiem tiesību instrumentiem, ņemot vērā Negadījumu izmeklēšanas kodeksu un tā grozījumus un Organizācijas izstrādātos norādījumus⁴. Ziņojumi par izmeklēšanu ir jānosūta Organizācijai kopā ar karoga valsts apsvērumiem saskaņā ar turpmāk minētajiem norādījumiem.

⁴ Sk. obligāto Jūras negadījumu un jūras starpgadījumu drošības izmeklēšanas starptautisko standartu un ieteicamās prakses kodeksu (Negadījumu izmeklēšanas kodekss) [*Code of the International Standards and Recommended Practices for a Safety Investigation into a Marine Casualty or Marine Incident (Casualty Investigation Code)*], ko Organizācija pieņēmusi ar rezolūciju MSC.255(84), un Norādījumus izmeklētājiem par Negadījumu izmeklēšanas kodeksa īstenošanu (*Guidelines to assist investigators in the implementation of the Casualty Investigation Code*), ko Organizācija pieņēmusi ar rezolūciju A.1075(28).

Novērtēšana un pārskatīšana

42. Karoga valstij ir regulāri jānovērtē tās darbības rezultāti attiecībā uz administratīvo procesu un procedūru īstenošanu un resursiem, kas nepieciešami, lai izpildītu tajos starptautiskajos tiesību instrumentos noteiktās saistības, kuriem tā ir pievienojusies.

43. Lai novērtētu karoga valsts darbības rezultātus, cita starpā jāizmanto dati par ostas valsts kontroles aizturēšanas gadījumiem, karoga valsts inspekciju rezultāti, negadījumu statistika, saziņas un informēšanas procesi, ikgadējo zaudējumu statistika (izņemot par kopējiem konstruktīvajiem zudumiem (CTL)) un citi darbības rādītāji, kas var būt nepieciešami attiecīgajā gadījumā, lai noteiktu, vai personāla komplektēšana, resursi un administratīvās procedūras ir pietiekamas tam, lai karoga valsts spētu izpildīt savas saistības.

44. Turpmāk minētas dažas jomas, ko ieteicams regulāri pārbaudīt:

- 1) flotes zaudējumi un negadījumu rādītāji, lai identificētu tendences noteiktā laika posmā;
- 2) pārbaudītu aizturētu kuģu gadījumu skaita attiecība pret flotes lielumu;
- 3) pārbaudītu tādu personu nekompetences vai ļaundarības gadījumu skaits, kurām karoga valsts iestāde izsniegusi sertifikātus un apstiprinājumus;
- 4) atbildes pasākumi, reaģējot uz ostas valsts ziņojumiem par konstatētajiem trūkumiem vai iejaukšanās gadījumiem;
- 5) ļoti nopietnu un nopietnu negadījumu izmeklēšana un secinājumi, kas izdarīti izrietoši no šādiem negadījumiem;
- 6) piešķirtie tehniskie un cita veida resursi;
- 7) flotē ietilpstošo kuģu inspekciju, apsekojumu un kontroles pasākumu rezultāti;
- 8) darbā notikušo nelaimes gadījumu izmeklēšana;
- 9). tādu starpgadījumu un pārkāpumu skaits, kas ietilpst attiecīgo starptautisko jūras piesārņojuma novēršanas noteikumu darbības jomā; un
- 10) apturēto vai atcelto sertifikātu, apstiprinājumu vai līdzīgu dokumentu skaits.

3. DAĻA. PIEKRASTES VALSTIS⁵

Īstenošana

45. Noteiktas piekrastes valstu tiesības un pienākumi ir paredzēti dažādos starptautiskajos tiesību instrumentos. Kad piekrastes valstis īsteno šajos tiesību instrumentos noteiktās tiesības, tām jāuzņemas papildu saistības.

46. Lai efektīvi izpildītu savas saistības, piekrastes valstij ir:

⁵ Prasības, kas noteiktas šajā daļā, piemēro, ciktāl kuģi, ievērojot obligātos *IMO* tiesību instrumentus, var piekļūt līgumslēdzējas valdības ostām.

1) jāīsteno politika, izdodot valsts tiesību aktus un norādījumus, kas palīdzēs īstenot un piemērot visas to drošības un piesārņojuma novēršanas konvenciju un protokolu prasības, kam piekrastes valsts ir pievienojusies, un

2) jāsadala pienākumi attiecībā uz būtisko politikas pasākumu atjaunošanu un pārskatīšanu vajadzības gadījumā.

47. Piekrastes valstīm ir jānodrošina, ka tās tiesību akti, norādījumi un procedūras ir izstrādāti to tiesību, saistību un pienākumu konsekventai īstenošanai un apstiprināšanai, kas noteiktas attiecīgajos starptautiskajos tiesību instrumentos, kurām tās ir pievienojušās.

48. Šādas tiesības, saistības un pienākumi cita starpā var būt:

- 1) radiosakaru pakalpojumi;
- 2) meteoroloģiskie pakalpojumi un brīdinājumi;
- 3) meklēšanas un glābšanas pakalpojumi;
- 4) hidrogrāfijas pakalpojumi;
- 5) kuģu maršrutu izstrādāšana;
- 6) kuģa ziņošanas sistēmas;
- 7) kuģu satiksmes pakalpojumi;
- 8) navigācijas līdzekļi.

Piemērošana

49. Piekrastes valstīm jāveic visi pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka savu tiesību īstenošanā un saistību izpildē tās ievēro starptautiskos noteikumus.

50. Piekrastes valstij ir jāizstrādā un jāīsteno kontroles un uzraudzības programma atbilstīgi attiecīgajam gadījumam, lai:

- 1) nodrošinātu statistikas datus, kas nepieciešami, lai varētu veikt tendenču analīzi un attiecīgi identificēt problēmu jomas;
- 2) izveidotu mehānismus pienācīgi ātrai reaģēšanai uz piesārņojuma gadījumiem tās teritoriālajos ūdeņos; un
- 3) sadarbotos ar karogu valstīm un/vai ostas valstīm atbilstīgi attiecīgajam gadījumam jūras negadījumu izmeklēšanā.

Novērtēšana un pārskatīšana

51. Piekrastes valstij ir regulāri jānovērtē darbības rezultāti, ko tā sasniegusi piemērojamajos starptautiskajos dokumentos noteikto tiesību īstenošanā un saistību izpildē.

4. DAĻA. OSTAS VALSTIS⁶

Īstenošana

52. Noteiktas ostas valstu tiesības un pienākumi ir paredzēti dažādos starptautiskajos tiesību instrumentos. Kad ostas valstis īsteno šajos tiesību instrumentos noteiktās tiesības, tām jāuzņemas papildu saistības.

53. Ostas valstīm var būt neaizstājama nozīme kuģošanas drošības un vides aizsardzības, tostarp piesārņojuma novēršanas, nodrošināšanā. Ostas valsts nozīme un pienākumi kuģošanas drošības un vides aizsardzības jomā izriet no starptautisko līgumu, konvenciju un valsts tiesību aktu kombinācijas, kas dažos gadījumā tiek papildināta arī ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem.

54. Lai efektīvi izpildītu savas saistības, ostas valstij ir:

1) jāīsteno politika, izdodot valsts tiesību aktus un norādījumus, kas palīdzēs īstenot un piemērot visas to drošības un piesārņojuma novēršanas konvenciju un protokolu prasības, kam piekrastes valsts ir pievienojusies, un

2) jāsadala pienākumi attiecībā uz būtisko politikas pasākumu atjaunošanu un pārskatīšanu vajadzības gadījumā.

55. Ostas valstij ir jānodrošina, ka tās tiesību akti, norādījumi un procedūras ir izstrādāti to tiesību, saistību un pienākumu konsekventai īstenošanai un apstiprināšanai, kas noteiktas attiecīgajos starptautiskajos tiesību instrumentos, kurām tās ir pievienojušās.

56. Šādās tiesībās, saistībās un pienākumos cita starpā var ietilpt:

1) atbilstošu pieņemšanas iekārtu nodrošināšana vai spēja pieņemt visas atkritumu plūsmas, ko reglamentē Organizācijas tiesību instrumenti;

2) ostas valsts kontrole⁷;

3) degvielas piegādātāju reģistra uzturēšana.

Piemērošana

57. Ostas valstīm jāveic visi pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka savu tiesību īstenošanā un saistību izpildē tās ievēro starptautiskos noteikumus.

58. Vairākos starptautiskajos tiesību instrumentos, kas reglamentē kuģošanas drošību un jūras piesārņojuma novēršanu, iekļauti īpaši noteikumi, kas atļauj ostas valsts kontroli.

Tāpat vairākos šādos tiesību instrumentos ostas valstīm ir noteikts pienākums attiecībā uz pusēm, kuras nav pievienojušās šīm konvencijām, nepiemērot režīmu, kurš būtu labvēlīgāks

⁶ Prasības, kas noteiktas šajā daļā, piemēro, ciktāl kuģi, ievērojot obligātos *IMO* tiesību instrumentus, var piekļūt līgumslēdzējas valdības ostām.

⁷ Sk. 2011. gada Ostas valsts kontroles procedūras [*Procedures for Port State Control, 2011*] (rezolūcija A.1052(27)).

par režīmu, ko tās piemēro attiecībā uz pusēm, kuras ir pievienojušās konvencijām. Tas nozīmē, ka ostas valstīm šo tiesību instrumentu nosacījumi ir jāpiemēro gan pusēm, kas ir pievienojušās konvencijām, gan pusēm, kas tām nav pievienojušās.

60. Kad ostas valsts īsteno tās tiesības veikt ostas valsts kontroli, tai ir jāizstrādā procedūras, ar kurām tiks administrēta ostas valsts kontroles programma atbilstīgi attiecīgajai Organizācijas rezolūcijai.

61. Ostas valsts kontrole jāveic vienīgi pilnvarotām un kvalificētām ostas valsts kontroles amatpersonām saskaņā ar attiecīgajām Organizācijas pieņemtajām procedūrām.

62. Ostas valsts kontroles amatpersonām un personām, kuras viņām palīdz, jābūt brīvām no jebkādas komerciālas, finansiālas un cita veida ietekmes, un viņas nedrīkst būt komerciāli ieinteresētas attiecībā uz inspicējamo ostu, inspicējamajiem kuģiem, ostā vai citviet izvietotajām kuģu remonta objektiem vai palīgpakalpojumiem, un ostas valsts kontroles amatpersonas nedrīkst būt nodarbinātas pie atzītajām organizācijām vai klasifikācijas sabiedrībām vai strādāt to labā. Jāīsteno papildu procedūras, lai nodrošinātu, ka ostas valstij nepiederīgas personas vai organizācijas nespēj ietekmēt ostas valsts īstenotās inspekcijas un kontroles rezultātus.

Novērtēšana un pārskatīšana

63. Ostas valstij ir regulāri jānovērtē darbības rezultāti, ko tā sasniegusi piemērojamajos Organizācijas tiesību instrumentos noteikto tiesību īstenošanā un saistību izpildē.